

G. Codex curiae Indicae Londiniensis nro. 2146. folia quadraginta octo tantum tenens, ex quo scripturae varietatem apographo codicis D. adscripsit Tullbergius. Textum recentiore, locis multis in angustum deductum, exhibere videtur.

H. Codex Hamburgensis primus, in dorso signatus numero ccli. foliis centum et viginti septem constans, nitide scriptus. Textu ad codicem D. propius accedit, sed fabulae nonnullae, quanquam in codice D. ceterisque exstant, in eo omissae sunt.

Pantschatantro in hoc volumine libellus medicus subiunctus est, folia sedecim tenens, cui introitus hic est: श्रीधन्वन्तरये नमः। उदयगिरिशिरस्यो निद्रया मूढमेतज्जगदगदमशेषं निर्मिमौते निशं यः।। Quem librum medicum excipit alius, litteris quidem Devanagaricis, sed lingua non Sanscrita conscriptus. Exordio quidam lector Latinis litteris superscripsit: "Soera Bötter of Tuti nama" si recte legi. Versiculi primi sunt hi: ॥ गायत्र्या ॥ सयलसुरासुरमाया। मंगलकल्लापासुतसजयनिलया। वरविद्यापांदाया। सासारयापटमपणामामि ॥ प्रलोकः॥ मुदा नमस्कृत्य सरस्वतीपदौ। तथा गुरुं श्रीगुणामेरुपङ्कजं। शुकोक्तसद्वाक्यचतुष्पदीमिमां। करोम्यहं सर्वज्ञस्य सुप्रियां॥ Pro चतुष्पदीमिमां vero in codice चतुष्पदीमां scriptum est. Ad finem libri posita sunt haec: इति श्रीरसमंत्ररीशुकबहुत्तिरीकया सम्पूर्णा। Igitur liber psittaci esse videtur, fortasse in linguam Hindustanicam translatus; nam sanscrita शुकसप्ततिः vocatur, et طوطی نامه Persice.

I. Codex Hamburgensis alter, in dorso signatus numero ccl. foliis centum et quinquaginta uno constans, quem primum transcripsi. Codici H. admodum similis est scriptura et habitu, textuque cum eo plerumque consentit. Sed mendis scatet, lacunisque pluribus mutilus est. Dorso quidam inscripsit: "Liber Iapon. de medic."

Nam etiam in hoc volumine Pantschatantro libellus medicus subiunctus est fol. 152—176., cuius exordio Hollandica haec superscripta sunt: "Van de medecyne; syn naam is wegt weleb." Verba prima: वैद्यकनोयन्यवैद्यवल्लभः। उदयगिरिशिरस्यो निद्रया°। Idem igitur liber medicus esse videtur, qui in codice H. exstat, nomenque Veidjavallabhae habet. Ad finem: संवत् १७०१.

K. Codex Berolinensis Chambersianus, foliis minoribus ducentis quinquaginta duobus constans. Folia prima et extrema ab manu alia, quam quae cetera exaravit, scripta esse videntur. Textus plerumque cum codice A. consentit; sed lacuna una maiori est mutilus. Absunt enim ab eo folia ea, quibus libri tertii pars tertia fere extrema continebatur. Quod et ipsum ex numeris Indicis antiquioribus, qui foliis inscripti sunt, cerni potest. Nam folium २०२ ab folio २१५ excipitur;